

Misako Koyama, la gran observadora del Sol

(1916 – 1997, Japó)

L'astrònoma Misako Koyama va néixer l'any 1916, en un Japó i en una època on les dones estaven destinades a tenir fills i ni tan sols podien votar, però va tenir la gran sort que els seus pares li van donar estudis superiors. No va poder anar més enllà però va decidir estudiar astronomia pel seu compte. Es va construir un primer telescopi molt petit.

El 1944 el seu pare li va regalar un telescopi més potent, amb el que volia observar la Lluna però la poca potència de l'aparell va fer que el dirigís cap el Sol. Un mes després ja tenia dibuixos fets a partir de les seves observacions de taques solars. Les va enviar al professor

Issei Yamamoto, president de la secció solar de la *Oriental Astronomical Association*, que no només va quedar molt impressionat per la qualitat del treball sinó que va encoratjar Misako a continuar.

Durant dos anys va continuar enviant les seves observacions i finalment, el 1946 va començar a treballar com a observadora solar al Museu Nacional de la Natura i la Ciència de Tokio, on va treballar fins el seu retir, el 1981. Durant tot aquest temps, Misako va continuar el seu treball, on entre d'altres, el 1947 va observar la taca solar més gran de tot el segle XX. Va enviar els seus informes mensuals a observatoris i institucions astronòmiques de tot el món, a més d'escriure articles científics sobre la metodologia d'observació i mesura de taques solars.

Durant tot aquest temps va emprar sempre el mateix telescopi i al 1984 ja tenia registrades més de 8.000 observacions que va recopilar en un llibre anomenat *Observations of sunspots 1947-1987*. La gran importància d'aquest treball rau en el fet que sempre va seguir la mateixa metodologia per observar, dibuixar i descriure les taques observades. Tant es així que els seus treballs s'estan emprant a data d'avui, juntament amb observacions fetes per altres astrònoms històrics com ara Galileo Galilei o Rudolf Wolf, per estudiar l'evolució del Sol en els darrers 400 anys.

A banda d'una astrònoma de primer nivell, va ser una gran divulgadora de la ciència des del seu lloc de treball al museu, atenent visites, organitzant observacions solars, d'eclipsis i d'altres fenòmens astronòmics per al gran públic.

Va rebre el premi *Prize of Encouragement of Academic Research*. A més a més, l'asteroide 1951AB va ser batejat 3383 Koyama en el seu honor.

Va morir el 1997 a la edat de 81 anys, deixant una espectacular carrera científica darrera seu. Només ara comencem a valorar en la seva justa mesura la seva gran tasca. Un treball obtingut gracies a la passió, la perseverança i la constància. El mes gran treball d'observació solar de la història nascut de la vocació d'una dona. La vocació per observar.